

1 میر عبدالواحد سادات

رهبان «انقلاب امید» :

قهرمانان امید افرین :

افغانستان اماج موج نوبتی ترور و دهشت خونبار دردور " جدید بازیهای بزرگ " قرار گرفته است که با جنگ گسترده روانی بخاطر گسترش بحران اعتماد و قطع امید بخاطر رسیدن به هدف مطلوب که ناکامی افغانستان می باشد ، به پیش برده می شود .

متأسفانه فقدان دولت مقتدر ملی قانون محور و عدالت گستر و حضور اقلیت منفور از تاجران دین (دین فروشان) و دکانداران قوم (قوم فروشان) زمینه ساز تحقق اهداف شرارت پیشه گان تروریست است .

در میان این همه غبار های سیاه در تداوم تراژیدی خونبار افغانستان ، این مردم مظلوم و مقاوم ما است که با تحمل جنگ تحمیلی حدود نیم قرن ، کماکان با عظیم ترین مصایب و افات روزگار دست و پنجه نرم مینمایند .

درین راستا سه اکثریت بزرگ :

- جوانان

- زنان

- و مستمندان است که نقش و سهم شان ، مقدرات آینده کشور را رقم میزنند.

جوانان بمثابة اکثریت آینده ساز افغانستان ، پیام تسلیم نا پذیری شان را به جهانیان میرسانند . در روز های غم انگیز که از سرتاسر افغانستان اخبار خونبار بنشر میرسید و برقراری کربلا و فاجعه حقوق بشر در لوگر و غرب شهر کابل (مکتب سیدالشهدا) ماتم ملی را بوجود آورد . از میان این همه خون و باروت و فضای غم انگیز ، این جوانان اند که بارقه های امید و اشعه نور ، را به مظلومترین خلق خدا مژده میدهند :

سخنان اعجوبه امید افرین و دخترک زخمی که در سوگ هم صنفی های خود اشک میریزد باید به اب طلا نوشته شود و زینت بخش لوح معارف کشور گردد :

" ما قلم و کاغذ داریم و شما راکت و ماین دارید !

تاریخ ثابت میکند که ، کی پیروز می شود و آینده به کی تعلق دارد .
قاتل فکر میکند ، اختیار در دست آنان است !

اینده وطن بدست ما است ! "
درین میدان خونین ، صدای شیر بچه کابل است که بمثابة قهرمان ، قهرمانان طنین می اندازد و
جاودانه میگردد :
" دیگر ضرور نیست این مدال های طلایی در دیوار های خانه اویزان باشد ، این مدال ها را به
فروش میرسانم ، تا پول ان در مکاتب سید الشهداء و لوگر مصرف گردد "

این پیام حسین بخش صفری ، قهرمان سخت کوش ، مقاوم و مصمم را به رهبر جوان " انقلاب امید " مبدل می سازد و چنین جوانان با فکر بلند که در تمام اقوام و مناطق افغانستان وجود دارند ، بمثابة پیام اوران آینده وطن ، با شجاعت و عقلانیت به تسلط تاجران دین و دکانداران قوم پایان دهند.

گویی قهرمان به فراست دریافته است که در لحظات غمبار قرین به غرق شدن ، این معجزه امید است که همانند تخته نجات ، مغروق را بساحل میرساند . و بقول ویکتور هوگو :

" امید در زندگی بشر همانقدر اهمیت دارد که بال برای پرندگان "

اریک فروم روانشناس معروف المانی - امریکایی (۲۳ مارچ ۱۹۰۰ م — ۱۸ مارچ ۱۹۸۰ م) در کتاب " انقلاب امید " خود این افاده رابخاطر ، انسان بودن و ترویج انسانیت مطرح کرده است :

« هدف زندگی چیزی نیست جز آن که مجموعه زندگی بتواند از انسان موجودی با هویت و والا و مفید بیافریند و او را «مرکز ثقل» همه تحولات و تغییرات و دگرگونی ها قرار دهد. پوچی زندگی چیزی نیست جز آن که مجموعه زندگی انسان را به موجودی غیرفعال و کنش پذیر و «بی خاصیت» مبدل کند و در عبور خود در سرزمین خاکی، حیاتی غریزی چون حیاط حیوانات داشته باشد . «؟»

البته مفهوم امید در تاریخ و فرهنگ افغانستان بازتاب وسیع داشته است . سراسر غزلیات شمس ، شور و امید است و باور به پایان شب یلدا همیشه در ادبیات ما تذکار یافته است . از بزرگان خوانده ایم که :

- در نا امیدی بسی امید است

پایان شب سیاه سپید است

- صبح امید که بُد معتکف پرده غیب

گو برون آ که کار شبِ تار آخر شد

با تبجیل از قهرمانان انقلاب امید و گرامیداشت از رهبران جوان آینده ساز ، با هم میخوانیم که :

با جهل و ستم هر دو جهان نابود است

پس دشمن قاتلان نادان باشید

با حرمت